บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศซึ่งจะต้องประกอบกันคือ ตลาดเงิน และตลาดทุน หากระบบใดระบบหนึ่งขาดเสถียรภาพหรือเกิดวิกฤติอันเนื่องมาจากการขาดสภาพคล่อง หรือเกิดการกระทำในด้านการเอารัดเอาเปรียบเกิดขึ้น ย่อมเป็นผลโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ ตลาดทุน จึงมีส่วนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าระบบการเงินของประเทศซึ่งรัฐจะต้องควบคุมดูแล

การมีตลาดหลักทรัพย์เกิดขึ้นก็เพื่อเปิดโอกาสให้เป็นแหล่งหรือคนกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งได้ผ่านการซื้อขายต่อประชาชนในตลาดแรก และได้มีโอกาสนำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนเพื่อทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นตลาดรอง เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ถือหุ้นที่จะได้มีความคล่องตัวในการซื้อขายหุ้นหรือหลักทรัพย์ที่ตนถืออยู่ อีกทั้งสภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ จะทำให้ผู้ถือหุ้นมีโอกาสเลือกที่จะรอรับเงินปันผลจากกิจการ หรือเลือกรับผลกำไรซึ่งเกิดจากหลักทรัพย์นั้นที่มีราคาสูงขึ้น และเมื่อต้องการใช้เงินก็จะสามารถขายหุ้นนั้นออกไปได้โดยง่ายในตลาดหลักทรัพย์ เช่นเดียวกับการออมโดยการฝากเงินกับธนาคาร หรือสถาบันการเงินในระบบตลาดการเงิน แต่ผู้ที่ถือหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จะมีโอกาสที่ดีกว่าการออมโดยการฝากเงินกับสถาบันการเงินเพราะผู้ออมเงินจะได้รับผลประโยชน์ทางเดียว คือดอกเบี้ย แต่การลงทุนในหลักทรัพย์ผู้ลงทุนสามารถเลือกรับผลประโยชน์ได้ 2 ทาง คือจากกำไรที่เกิดจากการประกอบการหรือกำไรจากราคาหลักทรัพย์ที่สูงขึ้น ตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นแหล่งกลางสำหรับผู้ประกอบธุรกิจหรือกิจการต่างๆ ที่ต้องการระดมเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการขยายกิจการก็นำหลักทรัพย์มาเสนอขายต่อประชาชน ผ่านตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ในส่วนของผู้ที่ต้องการเข้าลงทุนในหลักทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นบริษัท ห้างร้าน หรือประชาชนโดยทั่วไป ก็จะเข้ามาลงทุนจากหลักทรัพย์ของกิจการนั้นๆ ได้ไม่ว่าจะซื้อในตลาดแรกหรือตลาดรอง สิ่งที่สำคัญคือ หลักทรัพย์ที่นำเข้ามาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์จะต้องเป็นหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพที่ดี การดำเนินการบริหารงานของผู้บริหารต้องโปร่งใส ระบบทางบัญชีต้องถูกต้องไม่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน โดยจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป จึงจะเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าของกิจการที่นำหลักทรัพย์มาขายในตลาดหลักทรัพย์กับผู้

ลงทุนในหลักทรัพย์ เพราะเมื่อหลักทรัพย์ที่ผู้ประกอบธุรกิจหรือกิจการนำมาเสนอขายมีคุณภาพที่ดี ย่อมเป็นที่ต้องการของผู้ลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนต่างชาติ เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการแหล่งเงินทุนจำนวนมากจากต่างประเทศมาเพื่อการพัฒนา จะอาศัยแต่เพียงแหล่งเงินในประเทศนั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประชาชนในประเทศยังมีเงินออมน้อย และเมื่อมีผู้ต้องการลงทุนเป็นจำนวนมากก็จะเป็นการจูงใจให้เจ้าของกิจการนำหลักทรัพย์เข้ามาเสนอขายในตลาดมากขึ้น ก็จะทำให้ตลาดหลักทรัพย์มีความมั่นคงและเจริญเติบโตยิ่งขึ้นไป ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงกล่าวได้ว่าตัวหลักทรัพย์กับผู้ลงทุน เป็นของคู่กันหรือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์ก็ไม่น่าจะผิด

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นตัวตลาดหลักทรัพย์เอง หรือคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จะต้องมีบทบาทที่สำคัญที่จะต้องเข้ามาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎระเบียบให้รัดกุมและเข้มงวด เพื่อมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเห็นช่องว่างหรือช่องโหว่ของกฎหมาย กฎระเบียบ หรือข้อบังคับ โดยการเข้ามาแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ ในตลาดหลักทรัพย์โดยการเอารัดเอาเปรียบนักลงทุนอื่นๆ โดยเฉพาะรายย่อยที่ต้องได้รับความเสียหายอย่างแสนสาหัสที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ของกลุ่มมิจฉาชีพเหล่านั้นที่ใช้ตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์ จนในบางครั้งมีคนกล่าวกันว่าตลาดหลักทรัพย์ก็คือบ่อนการพนันนั่นเอง ดังเช่นหลักทรัพย์ที่อยู่กลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการได้สร้างความเสียหายให้กับนักลงทุนรายย่อย นับเป็นเงินมากกว่าแสนล้านบาท และก็มิใช่มีเพียงแค่สองบริษัทที่ผู้เขียนได้นำมาเป็นตัวอย่างเท่านั้น แต่ยังมีอีกหลายสิบบริษัทที่มิได้กล่าวถึง ซึ่งล้วนแล้วแต่มีพฤติกรรมในเชิงแสวงหาประโยชน์เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาในเรื่องการลดทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้ว ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการ ที่ไม่มีข้อกำหนดห้ามมิให้ทำการลดทุนอย่างไม่มีข้อจำกัด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นรายย่อย ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะให้ตลาดหลักทรัพย์ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดทุนจดทะเบียนตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ โดยห้ามมิให้บริษัททำการลดทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้วเกินกว่าร้อยละ 80 เพราะการลดทุนอย่างไม่มีข้อจำกัด จะทำให้ผู้ถือหุ้นเดิมที่ถือหุ้นอยู่โดยเฉพาะรายย่อยได้รับความเสียหาย ดังเช่นกรณีของบริษัท ปุ๋ยเอ็นเอฟซี จำกัด (มหาชน) ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 ที่ได้ทำการลดทุน

จดทะเบียนที่เรียกชำระแล้วมากกว่าร้อยละ 99.5 แต่ในทางกลับกันผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดกลับเป็นผู้ถือหุ้นรายใหม่ที่สามารถเข้ามาซื้อหุ้นเพิ่มทุนได้ทั้งจำนวน จนเป็นผู้ถือหุ้นเสียงข้างมากในกิจการนั้นและมีอำนาจในการบริหารกิจการ

2. ปัญหาเรื่องการเพิ่มทุนขึ้นใหม่ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการภายหลังจากการลดทุนจดทะเบียนลงแล้ว โดยไม่มีข้อกำหนดให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิมสามารถใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุน

การเพิ่มทุนขึ้นใหม่ของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างฟื้นฟูกิจการโดยมีการขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้ร่วมทุนรายใหม่เพียงกลุ่มเดียว โดยที่ไม่ให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิมซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกลดทุนจดทะเบียนไปแล้ว มีสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่ออกใหม่เพียงกลุ่มเดียวย่อมไม่เป็นธรรมกับผู้ถือหุ้นเดิม

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้ตลาดหลักทรัพย์มีข้อกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ ต้องให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิมได้ใช้สิทธิซื้อหุ้นที่เพิ่มทุนขึ้นใหม่ด้วยตามสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นเดิมถืออยู่ ในราคาเดียวกันกับราคาหุ้นที่ขายให้กับกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใหม่เหมือนกับบริษัทจำกัดทั่วๆ ไปตามที่กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา1222 กำหนดไว้

3. ปัญหาเรื่องระยะเวลาการห้ามขายหุ้นและหลักทรัพย์ที่สามารถแปลงสภาพเป็นหุ้นของบริษัท

การที่ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ถือหุ้นที่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของบริษัทสามารถขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่ตนเองถือหุ้นทั้งหมดเป็นเวลา 1 ปี นับจากวันที่หุ้นของบริษัทย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการ โดยการการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นขายหลักทรัพย์ที่ตนถืออยู่ได้ร้อยละ 25 นับแต่วันเปิดซื้อขายวันแรก และเมื่อครบ 6 เดือนแรกแล้วอนุญาตให้ขายได้อีกร้อยละ 25 นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ในกลุ่มผู้บริหารที่มิได้มีจุดประสงค์ที่จะเข้ามาบริหารกิจการอย่างแท้จริง แต่เพียงเพื่อเข้ามาแสวงหาประโยชน์ที่มิชอบด้วยกฎหมายโดยการเอาเปรียบผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แล้วรีบขายหุ้นที่ตนถืออยู่ออกไปอย่างรวดเร็วเพื่อทำกำไร ปล่อยให้ผู้ที่เข้ามารับซื้อหุ้นต่อจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ดังเช่นกรณีของบริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด(มหาชน)ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้ตลาดหลักทรัพย์กำหนดหลักเกณฑ์ห้ามมิให้ผู้ถือหุ้นที่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของบริษัทสามารถขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่ตนเองถือหุ้นทั้งหมดเป็นเวลา 3 ปี นับจากวันที่หุ้นของบริษัทย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการ เพราะเนื่องจากว่าโดยสภาพปกติแล้วการลงทุนทำธุรกิจไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม กว่าจะสามารถทำกำไรจากธุรกิจได้นั้นต้องใช้เวลาหลายปี ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่

กลับเข้ามาซื้อขายภายหลังที่ย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการว่ากลุ่มผู้ร่วมทุนรายใหม่มีความมุ่งมั่นอย่างแท้จริงที่จะเข้ามาทำธุรกิจอย่างจริงจัง และอีกด้านหนึ่งก็จะเป็นการปิดกั้นทางอ้อมกับกลุ่มบุคคลที่ประสงค์จะเข้ามาแสวงหาประโยชน์เนื่องจากต้องถือหุ้นเป็นเวลานานถึง 3 ปี จึงจะขายหุ้นได้คงจะไม่กล้าที่จะเข้ามาลงทุนซื้อหุ้น การกำหนดเวลาห้ามขายหุ้นออกได้ทั้งหมดภายใน 3 ปีกลับจะได้กลุ่มบุคคลที่มีเจตนาจะเข้ามาบริหารกิจการอย่างแท้จริง เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้จะไม่ขายหุ้นออกไปแต่จะถือหุ้นระยะยาวอย่างแท้จริงเพื่อคงอำนาจการบริหารไว้ ซึ่งจะทำให้กิจการนั้นมีโอกาสที่จะพัฒนาและเติบโตยิ่งขึ้นไป แต่ตลาดหลักทรัพย์อาจผ่อนผันให้ขายหลักทรัพย์ที่ตนถืออยู่ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ นับแต่วันเปิดซื้อขายวันแรก

4. ปัญหาเรื่องการเปิดโอกาสให้หลักทรัพย์ที่ย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการ เข้ามาทำการซื้อขายวันแรกไม่มีเพดานการขึ้นลงของราคาได้

การที่ตลาดหลักทรัพย์อนุญาตให้หลักทรัพย์ที่ย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการ เข้ามาทำการซื้อขายวันแรกไม่มีเพดานการขึ้นลงของราคาไว้ เท่ากับเป็นการเปิดทางให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ที่มีแผนการสร้างราคาหุ้นให้ขึ้นไปซื้อขายในราคาที่สูงเกินพื้นฐานที่แท้จริงอย่างมาก แล้วเทขายหุ้นเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง จึงควรมีมาตรการป้องกันไว้

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้ตลาดหลักทรัพย์กำหนดเพดานการขึ้นลงของหลักทรัพย์สำหรับบริษัทที่ย้ายออกจากหมวดฟื้นฟูกิจการ ที่กลับเข้ามาซื้อขายในวันแรกไว้ไม่ให้เกินร้อยละ 100 หรือ 1 เท่า จากราคาปิดครั้งสุดท้ายที่ซื้อขาย เพื่อป้องกันการสร้างราคาหุ้นในวันที่ทำการซื้อขายวันแรก

5. ปัญหาเรื่องมาตรการการตรวจสอบและดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด

เนื่องจากมีมาตรการทางกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ไว้แล้ว ในเรื่องของการห้ามแพร่ข่าวเกี่ยวกับข้อเท็จจริง อันอาจทำให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าหลักทรัพย์ใดจะมีราคาสูงขึ้นหรือลดลง ก่อนที่จะมีการแจ้งให้ตลาดหลักทรัพย์ทราบ การซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยรู้เห็น หรือตกลงกับบุคคลอื่นอันเป็นการ อำพรางให้บุคคลใดหลงผิด หรือการปั่นหุ้น เพราะเป็นเรื่องที่สร้างความเสียหายร้ายแรง เป็นการบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือและทำลายบรรยากาศต่อการลงทุน ทำให้ผู้ลงทุนขาดความเชื่อมั่นไม่กล้าเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่ คือคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ยังขาดความเข้มงวด จริงจังในการติดตามตรวจสอบเพื่อดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดไม่ว่าผู้ที่กระทำความผิดจะมีอิทธิพลทางการเงินและการเมือง

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ปรับปรุงองค์กรโดยการเพิ่มบุคคลกรให้มีหน้าที่ในการติดตามหาผู้กระทำความผิดให้มากขึ้น เพื่อจะได้เร่งรีบ ติดตาม ตรวจสอบ หาผู้กระทำความผิดโดยเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากว่าการกระทำความผิดในตลาด

หลักทรัพย์ตามที่ได้กล่าวไว้ มักจะมีการกระทำความผิดที่สลับซับซ้อน ร่วมกันหลายราย หลายสถานที่ ซึ่งจะต้องทำการติดตามตรวจสอบกระแสการเงิน ความเชื่อมโยงในการทำธุรกรรมการซื้อขายระหว่างกลุ่มบุคคลที่ร่วมกระทำความผิดนั้น เพราะหากปล่อยเวลาให้เนิ่นนานออกไป พยานหลักฐานต่างๆ ก็จะถูกทำลายไป เพราะเหตุที่ระเบียบ ไม่ได้มีบทบังคับให้โบรกเกอร์เก็บเอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายไว้นานเหมือนอย่างเช่นของกรมสรรพากร นอกจากนี้ควรกำหนดการเพิ่มโทษ ในความผิดต่างๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ให้สูงขึ้นเป็นสองเท่าจากโทษเดิมที่กำหนดไว้ รวมถึงการให้ข้อมูลความรู้ทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ แก่พนักงานทางด้านการยุติธรรมเพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะ วิธีการ ขั้นตอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวน อัยการ และศาล เพื่อจะได้เอาผิดกับผู้ที่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายในตลาดหลักทรัพย์อย่างเข้มงวดและจริงจัง

6. บทลงโทษตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 ที่กำหนดไว้ยังไม่เหมาะสม ผู้เขียนเห็นว่าควรเพิ่มเติมให้โทษสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นโทษจำหรือโทษปรับ เพื่อเป็นการป้องปรามต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบัญชี เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิดหรือละเมิดต่อกฎหมาย เนื่องจากเห็นว่าข้อมูลทางบัญชีเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของกิจการ เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่ากิจการนั้นมีปัจจัยพื้นฐานดีหรือไม่ ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนตัดสินใจว่าจะเข้าลงทุนหลักทรัพย์นั้นหรือไม่ เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารที่มีเจตนาทุจริต ฉ้อโกง ต่อผู้ถือหุ้น ก็จะใช้ข้อมูลทางบัญชีเป็นเครื่องมือ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกบริษัทแม้กระทั่งประเทศที่เจริญแล้ว ดังเช่นกรณีบริษัทเอ็นรอน (ENRON) ที่ทำธุรกิจน้ำมัน ในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อหลายปีก่อน หรือเมื่อเร็วๆ นี้ ในกรณีของบริษัท สัตยัม คอมพิวเตอร์ เซอร์วิส ซึ่งเป็นบริษัทชั้นนำด้านไอที ของประเทศอินเดีย ที่ทำการตกแต่งบัญชีโดยตกแต่งกำไรจากการดำเนินงาน ในไตรมาสที่สิ้นสุด ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551 จาก 610 ล้านรูปีเป็นจำนวน 6.48 พันล้านรูปี แต่ตัวเลขรายรับจาก 2.112 ล้านรูปี เป็นจำนวน 2.7 หมื่นล้านรูปี จึงทำให้ได้รับฉายาว่า “เอ็นรอนแห่งอินเดีย” ดังนั้นควรเพิ่มเติมโทษตามมาตรา 39 ของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 อีกวรรคหนึ่งเป็นวรรคสาม ให้สูงขึ้นเป็นดังนี้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าห้าปี และปรับไม่น้อยกว่าสองแสนบาท

เนื่องจากมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ หรือที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมคงไม่เพียงพอต่อการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเห็นสมควรที่จะมีมาตรการเสริมอื่นๆ เข้าเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้เกิดจริยธรรมธุรกิจและปลูกฝังธรรมาภิบาลที่ดีในองค์การธุรกิจ อย่างจริงจังในระดับชาติ โดยต้องมุ่งเน้นถึงคุณภาพของการปฏิบัติมากกว่าปฏิบัติตามแค่เพียงรูปแบบ เพื่อให้คณะกรรมการ และผู้บริหาร ได้ตระหนักในบทบาท และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์

สุจริต และรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งจะส่งผลดีในระยะยาวต่อองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ลงทุนส่วนมากมองว่าภาพพจน์โดยรวมของบริษัทจดทะเบียนไทยยังมีปัญหาเรื่องบรรษัทภิบาล เพราะเป็นการบริหารระบบครอบครัว มีการถือหุ้น และการบริหารกิจการโดยกลุ่มบุคคลเฉพาะกลุ่มแบบกระจุกตัว การเปิดเผยข้อมูลไม่ชัดเจนเพียงพอ ผู้ลงทุนภายนอกถูกเอาเปรียบโดยผู้กระทำผิดไม่ถูกลงโทษ จึงจำเป็นต้องอาศัยกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องควรมีกลไกคุ้มครองผู้ลงทุนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในต่างประเทศที่ใช้มาตรการบรรษัทภิบาล ในการบริหารกิจการก็จะได้รับการยอมรับจากนักลงทุนทั่วโลกนำเงินเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ฯลฯ สำหรับประเทศไทยหากได้มีส่งเสริมบรรษัทภิบาลกันอย่างจริงจัง โดยองค์กรกำกับดูแล มีการให้คะแนน จัดอันดับ ย่อมจะส่งผลดีต่อนักลงทุนรายย่อย ในการวิเคราะห์ถึงปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน เนื่องจากว่านักวิเคราะห์หลักทรัพย์จะวิเคราะห์เฉพาะบริษัทที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี

2. ให้มีการจัดตั้งหน่วยงานตรวจสอบภายในขึ้นในบริษัทที่อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ ที่เกิดขึ้นในบริษัทเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ เช่น การจัดอบรมให้แก่พนักงาน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ ตลอดจนจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ

3. ให้มีการแต่งตั้งกรรมการอิสระอย่างน้อย 2 คน ที่มีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย และด้านการบัญชีอย่างน้อยอย่างละ 1 คน ในบริษัทที่อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อทำหน้าที่เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการของบริษัท ในกรณีที่มีการพิจารณาวาระสำคัญและในกรณีที่กรรมการอิสระมีความเห็นแย้งจะต้องมีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุม ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทที่อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ จะต้องมีเป้าหมายอย่างแท้จริงในการบริหารจัดการที่ดี เพื่อฟื้นผลการดำเนินงานของบริษัทให้กลับมามีผลกำไรในภายหน้า กระบวนการทำธุรกรรมต่างๆ ของบริษัทจะต้องเป็นไปโดยโปร่งใส ถูกต้องตามกฎหมายและหลักการบัญชี เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ลงทุน

4. ควรยกระดับมาตรฐานวิชาชีพบัญชีให้ใช้มาตรฐานการบัญชีสากลหรือ IFRS เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ที่ได้ใช้มาตรฐานการบัญชีดังกล่าว เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุน และสอดรับกับกระแสโลกาภิวัตน์ของเศรษฐกิจโลกและการเคลื่อนไหวอย่างเสรีของเงินทุนระหว่างประเทศ